

[Svend Jørgensen.]

er betinget af grundlovsforslagets gennemførelse. Det kan ikke nægtes, at dette forbehold var højst uheldigt og kunne udlægges som stemmekøb. Det kan heller ikke nægtes — og var i hvert fald det radikale venstre imod —, at man her fremsatte forslag til en lov, som måske ikke ville kunne føres ud i livet, nemlig hvis grundlovsforslaget ikke blev vedtaget. Man ville i så fald vække falske forhåbninger hos en del mennesker, der i forvejen var på livets skyggeside. En sådan lovgivning ville det radikale venstre i hvert fald ikke have medvirket til, og det var derfor vor hensigt at stille ændringsforslag om, at loven skulle træde i kraft den 5. juni, uanset om grundlovsforslaget blev vedtaget. Dette er altså nu efter arbejds- og socialministerens bebudelse af et ændringsforslag til lovforslaget ved anden behandling overflødig. Jeg takker den højtærede minister for den udtalelse, og jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Evald Christensen: Også i min gruppe var der enighed om at foreslå, at loven skulle træde i kraft den 5. juni, vi kunne ikke tiltræde bestemmelsen om, at loven skulle træde i kraft samtidig med grundloven. Jeg er glad ved, at den højtærede arbejds- og socialminister nu selv har bebudet en sådan ændring ved anden behandling. Vi anbefaler lovforslaget til vedtagelse her i tinget; vi er tilfredse med det og glade ved, at det bliver lov.

Alfred Jensen: Det foreliggende lovforslag er udtryk for, at der er mange urimeligheder i loven om offentlig forsorg og forøvrigt også i folkeforsikringsloven. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpå, idet andre har nævnt det og jeg selv har fremdraget det ved tidligere lejligheder. Når man tager problemerne op, som det er sket her, benytter en anledning som vedtagelsen af grundlovsforslaget til at gennemføre sådanne foranstaltninger, siger det os, at det er afgørende nødvendigt, at man tager fat på en løsning af spørgsmålet om de følger, som kommunehjælpen har, og at man også tager fat på spørgsmålet om retten til at få aldersrente. Det er problemer, som ikke længere lader sig udskyde. På baggrund af den erkendelse, som ligger bag dette lovforslag, må man

kunne nå frem til en løsning af disse problemer.

Mit parti stillede før valgets udskrivelse et forslag om at ophæve retsvirkningerne af kommunehjælp, så loven kunne træde i kraft ved det valg, der nu er afholdt, og det forekommer os, at det var en stor fejl, at man ikke tog det forslag op til behandling, lige så vel som det var en fejl, at man ikke tog hensyn til vore synspunkter ved behandlingen af grundlovsforslaget og valglovsforslaget. Jeg tager det her foreliggende forslag, som fremkommer før folkeafstemningen, som udtryk for, at der ude i befolkningen er almindelig utilfredshed med, at man ikke har ordnet spørgsmålet om valgretten i forbindelse med modtagelse af offentlig hjælp på en bedre måde, end det er sket. Man kan forsøge, så meget man vil, at forklare, at fremsættelsen af lovforslaget ikke har noget med stemmekøb ved folkeafstemningen at gøre — det bortforklarer ikke, at når forslaget kommer nu, er det, fordi der i befolkningen er utilfredshed med, at så mange medborgere dels skal tilbagebetale modtagen kommunehjælp, dels mister valgretten.

Mit parti er som ved tidligere lejligheder ikke tilfreds med de foreslåede begrænsninger. Jeg har tidligere fremdraget den store gruppe alimentanter, som det forekommer os helt urimeligt at holde udenfor. Jeg ved meget vel, at der kan fremdrages eksempler på, at groft sløseri med penge og liden hensyntagen til dem, der skal modtage bidragene, er årsag til, at bidragspligtige kommer i restance, men jeg kender også mange eksempler — og mange flere — på, at vedkommende, der ikke betaler rettidigt, ikke er i stand til det på grund af de familiebyrder, han har pådraget sig; det er helt urimeligt, at en sådan person skal straffes ved, at man fratager ham retten til at stemme ved valgene. Jeg ved ikke, om det er muligt her at bevæge ministeren til at udvide området, så man også tager alimentanter med; det er ikke sket før. Jeg ved heller ikke, om det lover godt, at ministeren foreslår en ændring angående lovens ikrafttræden, om det er en garanti for, at ministeren er bevægelig. Jeg skulle meget ønske, at ministeren tog hensyn til disse ønsker, så meget mere som det ved behandlingen af grundlovsforslaget og valglovsforslaget i forrige rigsdagssamling kom frem, at det drejer sig om mange tusinde, der mister